SVENSKA CANADA TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION IN WINNIPEG OF ANY SCANDINAVIAN NEWSPAPER.

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

Prov. Library jan 14

ÅRG. (Year) 21. Lösnummer 5 Cents. WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 9 JULI 1913. Nr 28.

Operationen.

Berättelsen om en hämnd.

Af Sam Sellén.

Doktor Baltsing satt fördjupad i tankar och stirrade in i den öppna marmorugnens muntert flammande brasa.

Hans tankar rörde sig kring svunna dagar, då han icke var ryktbar storhet som nu, utan en ganska okänd läkare, men då han i stället var lycklig. Han drömde om de dagar, då han fick klart för sig, att hans glödande kärlek till Emmy var besvarad. Hur jublande lycklig var han icke då, hvilka drömslott byggde han icke.

Så kom slaget.

En morgon fick han från henne ett bref, hvari hon kallt och hårdt sade, att hon misstagit sig på sina känslor, och att hon ansåg det vara hennes plikt att säga honom, att hon älskade en annan, med hvilken hon redan rest. Icke ett ord af ånger, inte en bon om förlåtelse fanns det i hennes bref, som slutade med orden: "Farväl och glöm!"

Men han hade icke glömt, och han skulle aldrig göra det. Den kvinnan hade varit hjärtlös och hon hade spelat komedi med honom in i det sista. På kvällen, då de skildes, räckte hon honom sina varma, röda läppar till kyss, precis som vanligt. Och om morgonen hade han hennes bref. Om detta bref visat en skymt af ånger, om det andats åtminstone en svag känsla af ömhet för honom, kanske hade han då förlåtit.

Det var nu fem år sedan. Han hade blifvit rik och berömd, en af samtidens förnämsta kirurger. Människor afundades honom.

Men de visste icke, att han ännu efter fem år lika intensivt behärskades af hat mot henne, som öfvergaf honom, och att han syurit hämnden.

Hon hade emellertid spårlöst försvunnit. Och trots ifriga efterforskningar hade han icke fått reda på hennes vidare öden, endast hvem mannen var, som tog henne från honom. En fattig artist, som lefde för dagen. Och hans namn hade inristats i Baltsings minne för alltid. Han endast väntade att en dag få stå ansikte mot ansikte med denne man. Han bidade sin tid i förhoppning att ödet en gång skulle föra både henne och honom i hans väg.

Doktor Baltsing stördes i sina tankar af att en besökande anmäldes. Det var en äldre kvinna, enkelt, nästan tarfligt kladd, och som tycktes upprörd och förtvifvlad. Hon bonföll doktorn att rädda hennes son. Den läkare hon tillkallat, hade konstaterat ett inre ilddande och samtidigt förklarat, att endast en omedelbar operation kunde hjälpa, och att den enda, som kunde göra den, var doktor Baltsing.

— Men vet ni då af, att jag är mycket dyr? frågade han. För en så svår och farlig operation tar jag inte till knifven utan ett honorar på minst 1,000 kronor.

Den gamla kvinnan jämrade sig.

— Så mycket pängar äga vi inte tillsammans, sade hon. Men fem hundra kunna vi kanske skrapa ihop, om min sonhustru också ger allt hvad hon har. — Hon är för resten beredd att ge sitt lif för att rädda honom.

— Hvad heter ni? frågade doktorn, som kände sig rörd öfver kvinnans oro.

— Margareta Hendel, svarade hon, och min son — —

Doktorn hade häftigt rest sig upp. Han kände, hur han bleknade.

— Hendel, sade han hest. Och han är artist — målare?

— Inte nu längre. Det kunde han inte lefva på som gift. Nu har han plats på en möbelarkitektbyrå.

— Jag skall komma sade doktor Baltsing. Och medan han gjorde sig i ordning lät han kalla sin vanliga operationssköterska och gaf order om sin bil.

Den sjuke bodde i utkanten af staden. Under vägen dit yttrade doktorn inte ett ord. Spänningen var för starkt. Nu skulle han ändtligen få träffa henne igen! Nu skulle han också få se den man, som stal henne. Och han skulle stå inför dem som en forsyn, som afgjorde om lif och död. Ett enda litet felsnitt — och hämnden var fullbordad.

Han kände något kallt inom sig. Och han ryste som en människa, som första gången ställes inför sitt lifs skiljoväg och tvingas till det stora afgörande steget.

Den första han träffade i den lilla torftigt möblerade våningen, dit han fördes, var Emmy. Bedårande vacker var hon ännu, fastän hon blifvit blek och föreföll tärd.

En svag rodnad färgade hennes kinder, då hon mötte hans blick.

— Jag visste, att ni skulle komma, sade hon enkelt. Och jag vet, att ni skall rädda honom!

Han kände, hur hans gamla känslor för henne återväckts. Han hade aldrig upphört att älska henne.

Var då det hat, den hämndlystnad, som funnits inom honom, endast inbillade känslor, som närts och skruvats upp af den dystra ensamheten?

(Forts. å sid. 4.)

KOMPOSITÖR FYLLER ÅR.

Emil Sjögren, berömd och känd i Sverige och hela den musikaliska världen.

En af den svenska tonkonstens stormän, den vidt utom Sveriges gränser kände kompositören Emil Sjögren, fyllde den 16 juni 60 år och blef dagen till ära föremål för mången hyllning.

Från Musikaliska akademien i Stockholm erhöll han en af dess presses och sekreterare underteeknad elegant inbunden textad adress.

Emil Sjögren har genom sitt ovanliga snille arbetat sig upp från en obemärkt ställning och tillkämpat sig ett namn, som är aktadt och berömdt i hela den musikaliskt bildade världen. När hans första sånghäften omkring 1880 utkommo från trycket där hemma möttes de af en viss häpnad såsom någonting nytt, ej förut kändt eller hördt i romanssång. Våra föregående kompositörer Lindblad, Josephson, Söderman — nu vorna klassiska — hade ännu romantikens syn på lifvet. I Sjögrens tonet återgod det brusande lifvet själf, en ny tid bröt fram liksom i så många andra konstgrenar i detta genombrottets årtionde, och man stod inför ett ännu oprövadt skede i den svenska tonkonsten.

Något senare, när hans tre underbara violinsonater tid efter annan sågo dagen, förbyttes den tvekan inför ett okändt snille som alltid förefinnes, till den beundran som sedan följt Sjögrens hela tonkonst och gjort i synnerhet hans sånger älskade och sjungna i och af hela det musikaliska Sverige.

Af kompositioner från Sjögrens tidigare skede må utom violinsonaterna nämnas de förtjusande pianocyklarna "Eroticon" och "På vandring" (den senare orkesterad af Tor Aulin uppförd äfven några gånger i Tyskland), af sånger, de båda 'Tannhäuser"-samlingarna ur Drachmanns o. Wolffs "Tannhäuser", "Molnet" (af Heidenstam), den humoristiskt-graciösa balladen "Fogden på Tenneberg" (Scheffel), större manskörer med orkester m. m.

Från sväckelse hans kompositioner utgjorde för den allmänna musikuppfattningen, blef Sjögren äfven en mäktig befrämjare af den svenska musiken genom den förebild han gaf den skara begäfvade unga tonsättare som i rask följd uppstått och för hvilka han visat vägen till den nationella grund på hvilken Sveriges modärna tonkonst i allmänhet är byggd, liksom han äfven öppnat synkretsen mot friare vidder.

Bland Sjögrens senare kompositioner markas en fjärde och femte violinsonat en cellosonat, sex hymner och psalmer, samt betydande sånger till text af J. Gernandt-Claine, bland hvilka kan nämnas "Valsen med Sorgens kavaljer".

Blodig strejk.

Förliden vecka utbröt strejk i guldgruf'orna vid Johannesburg i Syd Afrika. Svåra oroligheter blefvo följden, och mycket blod flöt. Strejken bilades i lördags kväll, men myndigheterna måste först förklara staden i krigstillstånd; och soldaterna rensade gatorna medelst gevärseld.

Suffragettdåd.

I tisdags f. v. ägde tvenne stora oldsvåder rum i England, hvilka polisen påstår hafva anlagts af suffragetterna. Det magnifika slottet Ballikinrain i Stirlingshire, hvilket kostat bortåt en milion dollars, förstördes alldeles. Järnvägsstationen i Leuchars Junction nedbrann likaledes.

Notabelt Dödsfall.

Henry Rochefort, under många år en af de mäst framstående personligheterna i det franska politiska lifvet, afled i tisdags i f. v. i Paris i en ålder af 83 år. Hans verkliga namn var markis Victor Henri de Rochefort-Luçay, och hans far var markis Louis Marie de Rochefort-Luçay, en synnerligen berömd librettoförfattare. Henri Rochefort var parisare till själ och hjärta, född som han var i Paris, där han äfven tillbragt största delen af sin lefnad. Han deltog i försvaret mot preussarne 1870—71 i egenskap af regeringsmedlem. Hans eldiga patriotism dref honom ofta till öfverdrift i tal och i skrift och bragte honom i konflikt med lagen. År 1871 blef han dömd till landsförvisning och transporterades till Noumea i Nya Calédonien. Tillsammans med åtskilliga medfängar lyckades han år 1874 fly ombord på ett amerikanskt fartyg, som landsatte honom och hans kamrater i San Francisco. Där kvarstannade han någon tid, innan han återvände till Europa. Icke förrän 1880 var han i stånd att återvända till Frankrike. Strax efteråt blef han deputerad men resignerade år 1886. Han åtog sig nu general Boulangers sak, i anledning hvaraf han ställdes inför rätta och dömdes till lifstids fästning. Han lyckades emellertid fly till London, där han kvarstannade tills en ny amnesti tillät honom återvända till Paris, efter hvilken tid han nästan dagligen skref för den ultra-patriotiska tidningen Patrie.

Åter krig.

Balkan-staterna börja åter slåss inbördes, och flere blodiga fakt-ningar ha ägt rum.

UTSIKTERNA TILL FREDLIG UPPGÖRELSE SMÅ.

Det länge befarade utbrottet af fiendtligheter mellan Bulgarien och Serbien-Grekland blef i måndags f.v. en verklighet, såsom i korthet omnämndes i förlidet nummer, i det att bulgariska trupper utan vidare anfallo de serbiska gränstrupperna vid Istib. Samtidigt omförmäldes ock att en annan bulgarisk afdelning anfallit den grekiska armékår, som posterats nära Drama.

Underrättelsen om att Bulgarien så utan vidare brutit freden gaf anledning till stor uppståndelse inom Europas diplomatiska kretsar. De närmast föregående dagarne hade man nämligen fått nytt hopp om att tvisten skulle kunna lösas på fredligt sätt, ity att det serbiska fredspartiet åter, genom kungens inkallande af en fredsvänlig ministär, kommit till makten.

Efter hvad som senare meddelats, befann sig ock den nya premiärministern redan på sin plats i riksdagen, då underrättelsen om fredsbrottet inkom. Ödet fogade det äfven så, att denna kom just som ministern i ett längre tal framhållit nödvändigheten af att tvisten med Bulgarien uppgjordes på ett fredligt sätt.

Att Daneff, den nye chefen för den serbiska regeringen på dylikt sätt fann sina planer korsade, gjorde honom, säges det, mycket, missmodig. Det påstås ock, att han redan börjat umgås med tanken att draga sig tillbaka. Detta steg torde emellertid kunna förekommas, om stormakterna, som man väntar, lägga sig i leken. Daneff säges äfven hysa en smula hopp i det afseendet, och är det i synnerhet från ryskt håll, han tror att förestallningar skola komma att göras, och det så allvarliga, att Bulgarien drager sina trupper tillbaka och ej fortsätter fientligheterna.

Det förljudes att den bulgariska armeledningen ej vill taga skulden till fredsbrottet på sig. Sålunda ha flera högt stående bulgariska officerare förklarat, att det varit grekiska och serbiska trupper, som först påbörjat fiendtligheterna, och har man ock från bulgariskt håll af den anledningen gjort föreställningar vid hofven i Belgrad och Athen. De serbiska och grekiska officerare, som af sina regeringar ålagts att afgifva förklaring hafva likväl ej under några förhållanden velat vidgå, att det från deras sida, gjorts någonting som af bulgarerna kunnat tydas såsom ett fredsbrott, förrän dessa senare först öppnat fiendtligheterna.

Den svaga bulgariska armékår, som befinner sig i och utomkring Saloniki, säges befinna sig i fara, emedan de grekiska trupperna allaredan så godt som innestängdt den. Den grekiska armeledningen har ock uppmanat den bulgariske öfverbefälhafvaren i Saloniki att gifva sig med hela sin kår, enär detta är enda sättet att förhindra ett fullkomligt blodbad.

En mängd blodiga strider ha ägt rum, i hvilka bulgarerna hufvudsakligen varit segerrika.

RUSKIGT BARNAMORD.

En svenska i Salt Lake City, Utah, häktas för mord på sin dotter.

Mrs. August Ekman och C. L. Anderson, båda från Salt Lake City, Utah, häktades nyligen i Ogden där i staten. Anledningen till häktningen var närmast den, att man i en kvinnan tillhörig koffert påträffat ett lik som vid närmare undersökning visat sig vara hennes egen tolfåriga dotter, Frances Williams.

Vid det efteråt hållna förhöret sökte kvinnan, på samma gång som hon erkände sig skyldig till mordet å barnet, skydda mannen. Denne skulle sålunda enligt hennes upgift ej haft något med mordgärningen att göra. Polisen befarar emellertid att mannen varit delaktig i den ruskiga handlingen, och kommer han ock af den anledningen att kvarhållas, tills hans oskuld blifvit bevisad.

Den mördade flickan var frukten af mrs. Ekmans gittermål med en soldat, George Williams. Sedan hon blifvit lagligen skild från denne, ingick hon äktenskap med den man, hvilken nu, tillsammans med henne anklagats för det ryslige mordet.

Tsarens son sämre.

Det har tillkännagifvits att tsarens ende son, hvars hälsotillstånd tyckes blifva allt sämre, skall taga gyttjebad i Sakki på norra Krim.

Kastade en petition till konungen.

Då konung Georg förliden fredag åkte till kungliga landtbruksutställningen i Bristol, rusade en kvinna, som antages vara suffragett, fram till vagnen och kastade en petition mot majestätet. Hon blef genast arresterad.

UR SENASTE SVERIGE-POST.

— En omfattande skogsbrand utbrot den 17 juni i närheten af Ånge. Skogen i trakten af Vattensjö i Offvansjö fattade nämligen eld och härjade ett mycket vidsträckt område. Elden observerades först vid middagstiden nämnda dag och hade redan då fått en betydande spridning. Manskap uppbådades från såväl Offvansjö som Alby, och ett energiskt släckningsarbete började. Man tror, att elden förorsakats af vårdslöshet från någon fiskare.

— I bref till anhöriga i Sverige omtala svenska missionärer i Mongoliet att mongoliska röfvarhordar plundrat och brännt i närheten af den station där missionär Friedström med familj och fröken Ollén äro verksamma. De kinesiska soldater, som utsändes mot röfvarne blefvo slagna och missionarerna måste fly in mot kinesiska gränsen. Vid brefvets afsändande hade de nått staden Salatsi i närheten af gränsen.

— Den 18 juni inträffade vid Skärblacka pappersbruk en sorglig olyckshändelse, som kostade två små flickor lifvet. Tvänne systrar, den ena 8 år och den andra 5 år samt döttrar till handl. E. T. Nilsson, hade begifvit sig ned till en vid kraftstationen belägen brygga för att leka. Plötsligt brast racket sönder, och flickorna föllo i vattnet och omkommo. Efter en half timmes förlopp lyckades man få upp den äldsta flickan, men alla upplifningsförsök voro förgäfves. Den yngsta flickans lik har ännu ej anträffats. De drunknade flickorna voro föräldrarnes enda barn.

— I augusti 1911 ägde ett rätt hemfridsbrott rum hos en i Fjärås, Bräcka, boende ensam kvinna vid namn Beda Börjesson. Tre rusiga sällar hade nedrifvit stängslet kring hennes stuga, sönderslagit en vagn, slagit sönder flera fönster, kastat stora stenar in i rummen samt gjort åtskilligt annat våld. Kvinnan, som blifvit halft ihjälskrämd, angaf såsom misstänkta för hemfridsbrottet arbetaren David Andersson samt hemmasönerna Emil Eriksson och Albin Lorentsson. Under målets handläggning rymde David Andersson till Amerika. De båda andra ålades edgång, men brusto åt eden, hvarför de dömdes. Bland vittnena var äfven kyrkovaktmästaren Karl Uetter Larsson och hans dotter Maria, hos hvilken David Andersson var inneboende. Båda sökte på allt sätt freda Andersson och togo bl. a. på sin ed att A. låg i sin säng och sof hela den natten då brottet förröfvades. Det hjälpte icke att andra vittnen uppgäfvo att de sent på aftonen sett A. i närheten af Beda Börjessons stuga. Petter Larsson och hans dotter försäkrade att vittnena feltagit sig. Sedan dom fallit i målet har åtskilligt klarnat i den dunkla vittneshistorien och allmänna åklagaren har erhållit sådana upplysningar att han funnit sig föranlåten bäkta Karl Petter Larson och hans dotter för mened. Karl Petter Larsson är 82 år gammal och dottern Maria, som troligen är den mest skyldiga, 42 år.

— Den berömde "Vårt lands"-målaren Johan Otto Hesselbom afled efter en tids sjuklighet den 20 juni i sitt hem i Seffle i en ålder af nära 65 år. Det var i synnerhet som landskapsmålare han utmärkte sig. Motiven för hans taflor voro svenska, och den förnämsta var utan gensägelse "Vårt land, vårt fosterland", hvilken utställdes 1903 och inköptes af en privatperson, men längre fram införlivades med Nationalmusei samlingar.

— Den 17 juni afled i Stockholm fröken Elin Améen i en ålder af omkring 61 år. Hon var dotter till den såsom politisk skriftställare bekante postdirektören i Göteborg Georg Fr. Améen, som efter afskedstagande bodde dels i Södertälge och dels slutligen i Stockholm, där han afled 1898. Hennes fädernärfda litterära anlag ha tagit sig uttryck i en del berättelser, af hvilka den första, Trädlom, utkom 1885. Sedan följde med några års mellanrum Lifsmål, dramat "En moder" och så åter en berättelse, Bergtagen, Margareta, En sommardröm, Frihet m. fl. Den bortgångna, som under hela sin lefnad var mycket sjuklig, var bland dem, som kände henne, mycket uppskattad för sin intelligenta och älskvärda personlighet. Hon sörjes närmast af kusiner och svägerska samt öfriga släktingar.

— K. mät har beviljat generaldirektören och ordföranden i k. medicinalstyrelsen, medicine doktorn Klas Mauritz Linroth afsked från och med den 21 juni.

— De delegerade från de tre nordiska länderna, som sedan den 2 juni varit samlade i Stockholm med uppgift att åstadkomma en revision af de mellan landen gällande bestämmelserna angående fattigvården, afslutade den 16 juni första delen af sina förhandlingar. Full enighet uppnåddes om de grunder, på hvilka en öfverenskommelse i ämnet bör hvila. Konferensen sammanträder till vidare behandling af frågan den 14 juli.

— Direktör A. Ehrnberg i Simrishamn har till därvarande mellanskola donerat 10,000 kronor jämte ett års ränta, 450 kronor. Räntan skall årligen utdelas till två af skolans obemedlade ynglingar. Donationen är gjord till minne af donators aflidne son.

Midsommarfästen fortsättes.

Majstången reses.

Där den svenska flaggan svajade i City Park samlades i lördags ett par hundra svenskar för att deltaga i eller åse de af Nordens täflingar som ej medhunnos vid midsommarfästen i Selkirk den 24 juni. Samlingen var annonserad för kl. 3 e. m. men efter vanligheten drog det ut på tiden och klockan var nära fem förr än nog personer samlats för att täflingarna skulle kunna taga sin början. Vädret var det allra bästa, solen sken och under skämt och glam gick den ena täflan efter den andra af stapeln i rask följd och med följande resultat:

Höjdhopp.

1:sta pris (Ett set pipor, skänkt af Clark Bros., & Co., Ltd.) Axel Janson.

2dra pris (En svensk rakknif) S. Wahlström.

Hederspriset

för de flesta poängen erofrade i samtliga idrottstäflingarne tillföll S. Wahlström med sju poäng och utgöres af ett par springskor skänkta af Hingston-Smith Arms Co.

Snickarelöpning.

1:sta pris. (En "Fir, solid, Front Door" skänkt af Empire Sash & Door Co., Ltd.) E. Flodin.

2dra pris. (En Screen door, skänkt af Brown & Rutherford Ltd.) G. Nyberg.

3de pris. (En Screen Door skänkt af Coast Lumber Co., Ltd.) R. Nordström.

Trebenslöpning.

1:sta pris (Varor för $5.00, efter eget val, skänkt af Royal Crown Soaps Premium Dept.) G. Nyberg och B. Skald.

2dra pris. (20 lb Whole Wheat & 20 lb Manna, skänkt af Leitch Bros. Flour Mills Co.) C. Anderson och E. Flodin.

Säcklöpning.

1:sta pris. (En 98 lb säck mjöl, skänkt af Western Canada Flour Mills Co. Ltd.) Henr. Koerth

2dra pris. (Tre lb Tea skänkt af John Kilber) A. Westman.

Kappiöpning mellan 200-pundare.

1:sta pris (En Swift'Canadian Premium Ham, skänkt af Axel Person) Ephraim Bothelson.

2dra pris. (Ett lb Tea, skänkt af Pet. Nelson) P. Flodden.

Komitelöpning.

1:sta pris. (50 King Court Cigarrer, skänkta af Weidman Bros.) C. H. Nilson.

2dra pris (En årgång af Svenska Canada Tidningen till Sverige) G. "Lizzie" Anderson.

3dje pris (En årgång af Svenska Canada Tidningen till Canada) O. Viberg.

Barnens Täflingar.

Löpning, flickor öfver 10 år:

1:sta pris, Victoria Johnson.

2dra pris Esther Johnson.

3dje pris Edith Petterson.

Löpning, flickor under 10 år:

1:sta pris Annie Kullander.

2dra pris Alexandra Bruzell.

3dje pris Svea Palmberg.

Löpning, gossar öfver 7 år:

1:sta pris Arthur Johnson.

2dra pris Gert Marklund.

Löpning, gossar under 7 år:

1:sta pris Harold Larson.

2dra pris Carl Flemming.

3dje pris Allan Ellström.

Spelemanstäflan.

vanns af Carl L. Nilson med en gammal vals, en slängpolska och en polkett. Priset utgjordes af en silfvermedalj, skänkt af A. Carlson.

Till Midsommarbrud

kröntes Miss Alva Carlson, som erhöll en dyrbar guldmedaljong med kedja.

Fotbollsmatchen

mellan Viking och Idun var spännande från början till slut. Vikings lag var obestridligt det öfverlägsnaste och presterade det bästa samspelet men saknade motspelarnes snabbhet. Spelet stod till största delen på Iduns halfva, men detta lags ypperliga försvarskedja omintetgjorde med glans hvarje Vikings försök att genom en målspark afgöra striden och resultatet blef 0—0. De båda lagen komma således att mötas för tredje gången för att afgöra matchen på tid och ställe som senare kommer att annonseras.

Flera af spelarne dokumenterade sig som rutinerade fotbollskämpar, som väl skulle kunna fylla sin plats i ett förstklassigt lag. Matchen i sin helhet lofvade godt för framtiden. Endast ett träkigt intermezzo inträffade i första halftiden i det Iduns lag som en protest mot domarens utslag helt sonika och på ett allt annat än sportmannalikt sätt begaf sig af planen. De glömde helt visst det kraftigt kunna ta motgång och medgång lika lätt som fordras af en verklig amatör-idrottsman och uppförde sig som en hop småpojkar. Domaren lät emellertid efter en varning nåd gå före rätt och återtog sitt utslag hvarefter matchen fortsattes utan vidare afbrott.

Alla de personer, som ännu ej fått sina priser, torde afhämta samma hos C. H. Nilson, 325 Logan Ave., snarast möjligt.

Tre mil-löpningen blef, som man torde erinra sig oafgjord, och ännu har Nordens fästkomité icke kunnat ena sig om, hvem som bör hafva den till denna täfling af mr. Aug Nelson skänkta "Lazarol-pokalen".

Bilden härofvan togs, då majstången restes vid midsommarfästen i Selkirk Park. Som den kom oss sent tillhanda, hafva vi icke kunnat publicera den förr än nu.

Nedbrunnen rysk köping.

Astradiamova i distriktet Alatir blef förliden fredag fullständigt förstördt af eld, och hundratals människor omkomno. Man har redan påträffat 154 döda kroppar.

Olidlig hetta.

Under förliden vecka passerade en brännande värmebölja öfver östra Staterna i U. S. A., samt mellersta västern, hvarvid hundratals människor blefvo öfverhettade och ett stort antal fingo sätta lifvet till.

En sveuskarnas dag.

Under de s. k. pre-olympiska spelen i Chicago f. v. afhölls söndagen den 29 juni svenskarnes dag, och på kvällen tågade landsmän och landsmaninnor i väldiga skaror till Grant Park för att lyssna till den svenska sången, tolkad af en stor manskör under ledning af Hjalmar Nilsson fr. Minneapolis. På programmet förekom äfven uppvisning i svenska nationaldanser och en täflan mellan svensken Lindblom och de amerikanska trestegshopparne. Fästen afslöts med ett storartadt fyrverkeri.

Många barnamord.

Häktandet af en lärarinna, Julia Los, har i Debretzin, Österrike-Ungern, väckt ett oerhördt uppseende. Lärarinnan misstänkes för att under en tidrymd af tio år ha genom gift skaffat ur världen icke mindre än nio oäkta barn.

Kvinnor begå självmord.

Fyrtio kvinnliga residenter i staden Durango, Mexico, de flesta af dem tillhörande den förmögnare klassen, ha begått självmord, sedan staden nyligen erofrades af rebellerna. Kvinnorna lära ha blifvit förtvifladе öfver den behandling de hade att utstå af de segrande rebellerna.

Begär skilsmässa.

Den 62 år gamle hertig Ludwig af Bayern, svåger till kejsar Franz Joseph af Österrike, inlade nyligen i Muenchen ansökan om skilsmässa från sin gemål, den förra koristen Antonice Barth. Han gifte sig med henne 1892, och hon är omkring 20 år yngre än han.

Amerikanare i Danmark.

Den amerikanska kommission, som har i uppdrag att studera europeiska landtbruksförhållanden, anlände den 24 juni till Köpenhamn. Kommissionens medlemmar ingingo genast i undersökning, huru kreditbanksystemet verkar i Danmark. Bland de spörsmål, som ingå i deras program, äro landtbrukets organisation, kooperativa föreningar och hypotekslån.

Stort järnvägsras.

Ett stort jordras inträffar i Bohuslän, och en sträcka på 800 fot är borta.

INGA MÄNNISKOR SATTA LIFVET TILL.

Vid half fyratiden på e. m. den 14 juni inträffade ett stort ras vid järnvägen ett stycke norr om Jonsered i Bohuslän.

Ett tåg söderifrån hade just passerat, och den vakthafvande vid hållplatsen, en kvinna, som bodde i banvaktsstugan, skulle lamna sin postplats, då hon plötsligt fornam ett egendomligt brus och brak. Hon såg åt sidan, och den syn, som tedde sig för henne, var af den art, att han aldrig glömmer den: Marken gaf öfver allt vika och sjönk i djupet. Kvinnan hastade så fort hennes ben i förskräckelsen det medgäfvo banan utefter åt Jonsered till. Detta var hennes räddning. I nästa ögonblick var hela dalsänkan borta. I banvaktsstugan bodde ännu en kvinna, en dotter till den förstnämnda. Hon var för tillfället inne i stugan. Hon hörde att det började knaka i stugans väggar och då hon oroligt skyndade ut, märkte hon, att hela banvallen höll på att sjunka. Hon återvände för att hämta en del pänningar, sprang åter ut och hann med knapp nöd att rädda sig. På det nyutlagda spåret stodo 8 stycken grusvagnar, hvilka ock gingo ner i djupet. Där stod ock en redskapsbod för järnvägsarbetena, en vaktkur m. m., hvilket allt försvann. Trädgården kring banvaktsstugan var ganska stor och rik på fruktträd och bärbuskar — allt gick i djupet; en massa uppbuggen ved och en vedbod gjorde sällskap.

Utanför banvaktsstugans och järnvägens område vidtogo torpet Svartviks ägor. Åkrarne gingo åtsidoes uppifrån och nedåt banan samt buro vårsäd, rotfrukter, gräs och råg. På rotfruktsåkern var torparen Johan Johansson sysselsatt med ansen af rofvorna, då han plötsligt fornam det förut omtalade egendomliga ljudet. Han vände sig om och såg sig omkring, då han märkte marken rundt omkring sig gifva vika och spricka. Han sökte att springa sig till räddning, men detta var fruktlöst, sprickorna blefvo allt större och Johansson måste följa med ned i djupet. Där tornade han i hop med en massa kringkastade olika föremål, såsom plankor och bräder, samt fick sig en duktig torn nära högra ögat. Lyckligtvis ej värre än att han behöll medvetandet och kunde tänka på att rädda sig.

Ett par linjearbetare vid telegrafen hade befunnit sig omedelbart norr om det rasade området, då tåget passerat. Den ene märkte, att stenarne utmed sjöstranden och de mäktiga alarne där i ett nu började darra, han sade några ord till sin kamrat härom men hade knappast hunnit uttala satsen innan katastrofen var ett faktum: hela den leende dalen med sina lummiga träd, frodiga åkrar samt banvaktstuga och hållplats hade försvunnit och ersatts af en kokande jättekittel, där det ler- och grusblandade vattnet fräste bland byggnadsdelar och de uppstickande, darrande kvistarne och de stortade träden.

Raset framkallade en stunds revolution i hela Aspen. Vattnet steg sålunda ett ögonblick ända till en meter på andra sidan. Men då jättevågen gick tillbaka var den ej att leka med. Den var stark och drog med sig allt som stod i vägen.

Där förut var land har således nu bildats en vik. Och nu gäller det att taga reda på om en ifyllning låter sig verkställa. Att gå rundt viken blefve för kostbart, enär i så fall nya tunnlar måste sprängas, hvilka skulle draga enorma kostnader.

Hvad kan orsaken vara till att ett så ödesdigert ras inträffar på en plats där järnvägen gått fram öfver ett 50-tal år? Man gor sig osökt den frågan. Men man har hittills icke fått något svar, åtminstone icke något som tillfredsställande förklarar hvad som inträffat. Sakkunnige ha ej hållet, då detta skrifves, yttrat sig härom. De blifvande undersökningarna skola hoppas vi, drifvas med kraft och sprida ljus öfver saken. Hvad som skett är emellertid föremål för mycket tankeutbyte man och man emellan, och det tjänar ingenting till att dölja, det allmänheten börjar tycka, att Sveriges nyaste järnvägshistoria är, alldeles för mycket händelserik. Malmslättolyckan är ännu i färskt minne, likaså händelsen vid Katrineholm, och nu kommer detta ras och sällar sig till det föregående. Menige man drager gärna, med eller utan tillräckligt fog, sina slutsatser, och den döljer icke sina förnimmelser af, att det ligger något i det rådande systemet, som verkar otrygghet.